

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 511/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. augusta 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 13720/2013 – sp. zn. Rvp 13721/2013, sp. zn. Rvp 13727/2013 – sp. zn. Rvp 13745/2013, sp. zn. Rvp 13768/2013 a sp. zn. Rvp 14144/2013 – sp. zn. Rvp 14162/2013, zastúpenej advokátom JUDr. B. F., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 NcC 83/2012 z 8. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 13720/2013 – sp. zn. Rvp 13721/2013, sp. zn. Rvp 13727/2013 – sp. zn. Rvp 13745/2013, sp. zn. Rvp 13768/2013 a sp. zn. Rvp 14144/2013 – sp. zn. Rvp 14162/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 13720/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 8. apríla 2013 a 18. apríla 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 15 NcC 83/2012 z 8. októbra 2012 a jemu predchádzajúcim postupom.

II.A

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

3. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.B

K spoločnému prerokovaniu vecí

4. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

5. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.C

6. Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

7. Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispendencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti vecí.

8. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 13726/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 8. apríla 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 15 NcC 83/2012 z 8. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod sp. zn. 15 NcC 83/2012 (sp. zn. Rvp 13726/2012 a sp. zn. Rvp 14143/2013) a následne pod sp. zn. 15 NcC 94/2012 (sp. zn. Rvp 13720/2013, sp. zn. Rvp 13733/2013 a sp. zn. Rvp 14150/2013), sp. zn. 15 NcC 85/2012 (sp. zn. Rvp 13727/2013 a sp. zn. Rvp 14144/2013), sp. zn. 15 NcC 96/2012 (sp. zn. Rvp 13728/2013 a sp. zn. Rvp 14145/2013), sp. zn. 15 NcC 97/2012 (sp. zn. Rvp 13729/2013 a sp. zn. Rvp 14146/2013), sp. zn. 15 NcC 98/2012 (sp. zn. Rvp 13730/2013 a sp. zn. Rvp 14147/2013), sp. zn. 15 NcC 101/2012 (sp. zn. Rvp 13731/2013 a sp. zn. Rvp 14148/2013), sp. zn. 15 NcC 91/2012 (sp. zn. Rvp 13732/2013 a sp. zn. Rvp 14149/2013), sp. zn. 15 NcC 99/2012 (sp. zn. Rvp 13734/2013 a sp. zn. Rvp 14151/2013), sp. zn. 15 NcC 100/2012 (sp. zn. Rvp 13735/2013 a sp. zn. Rvp 14152/2013), sp. zn. 15 NcC 102/2012 (sp. zn. Rvp 13736/2013 a sp. zn. Rvp 14153/2013), sp. zn. 15 NcC 84/2012 (sp. zn. Rvp 13737/2013 a sp. zn. Rvp 14154/2013), sp. zn. 15 NcC 87/2012 (sp. zn. Rvp 13738/2013 a sp. zn. Rvp 14155/2013), sp. zn. 15 NcC 88/2012 (sp. zn. Rvp 13739/2013 a sp. zn. Rvp 14156/2013), sp. zn. 15 NcC 90/2012 (sp. zn. Rvp 13740/2013 a sp. zn. Rvp 14157/2013), sp. zn. 15 NcC 92/2012 (sp. zn. Rvp 13741/2013 a sp. zn. Rvp 14158/2013), sp. zn. 15 NcC 95/2012 (sp. zn. Rvp 13742/2013 a sp. zn. Rvp 14159/2013), sp. zn. 15 NcC 86/2012 (sp. zn. Rvp 13743/2013, sp. zn. Rvp 13768/2013 a sp. zn. Rvp 14160/2013), sp. zn. 15 NcC 93/2012 (sp. zn. Rvp 13744/2013 a sp. zn. Rvp 14161/2013) a sp. zn. 15 NcC 89/2012 (sp. zn. Rvp 13721/2013, sp. zn. Rvp 13745/2013 a sp. zn. Rvp 14162/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 15 NcC 83/2012 z 8. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 13726/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 13720/2013 – sp. zn. Rvp 13721/2013, sp. zn. Rvp 13727/2013 – sp. zn. Rvp 13745/2013, sp. zn. Rvp 13768/2013 a sp. zn.

Rvp 14144/2013 – sp. zn. Rvp 14162/2013 a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd zároveň zvyrazňuje, že nemohol prehliadnuť predovšetkým „hmotnoprávne“ aspekty tvoriace nosné dôvody podaných súdnych žalôb v konaní pred všeobecnými (exekučnými) súdmi v kontexte s už právoplatnými rozhodnutiami súdov (všeobecných i ústavného), ktoré sa týkali množstva podobných prípadov súvisiacich s tým istým účastníkom, a to spoločnosťou P., s. r. o. Tieto sú pre všetkých zainteresovaných už notoriety, preto nie je potrebná ich konkretizácia. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyvstáva aj otázka, aký význam a efektivitu má pre sťažovateľku tento postup, keďže aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v obdobných prípadoch ako neefektívny.

10. V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahľucuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2013